

I Felip Puig va parlar...

MAR JIMÉNEZ

AVUI, 14 d'abril del 2009

Tornem-hi. La Setmana Santa s'ha acabat. O, com diuen algunes escoles d'excés verbal laïcista, les vacances de primavera s'han esgotat. Reprenem el curs polític. I ho fem després que Felip Puig, impotent davant de l'ofici periodístic de Josep Cuní, parlés. Qualsevol persona una mica bregada en comunicació sap que una revelació com la que va fer Puig a Els matins esdevé bomba incendiària i ressona amb més èmfasi que el toc del timbaler del Bruc. Així va ser. El secretari adjunt de CDC va admetre Dijous Sant que a la fotografiada reunió de Mas amb Zapatero a la Moncloa van pactar, a banda d'un Estatut aigualit, que si CiU era la força més votada el PSC li donaria suport. Després que Artur Mas hagi negat i renegat haver tancat cap pacte electoral amb Zapatero en aquella llarga -i estèril- reunió, Puig el va deixar en evidència. Sense vergonya i sense contrició en unes dates tan assenyalades, el secretari adjunt de CDC va admetre que el seu partit va practicar un dels episodis més sonats de sucursalisme el 21 de gener del 2006 a la Moncloa. Obsessionat per tornar a la Generalitat, i segons el relat de Puig, Mas va acudir a Zapatero perquè li donés allò que els ciutadans de Catalunya li han negat, no una, sinó dues vegades. Perquè amb l'actual llei electoral, qui governa és qui té majoria parlamentària. Després d'acusar durant anys les esquerres catalanes de sucursalisme, després d'anys d'usar sense vergonya l'obscè adjectiu botifler, CiU no va dubtar a suplicar a 600 quilòmetres del país la cadira de la Generalitat. Tanmateix, i en un bany de realitat, van descobrir, pocs mesos després, que el govern de Catalunya es decideix, afortunadament, on ha de ser, a Catalunya. ¿Seran

capaços ara de tornar a parlar de sucursalisme? Ja veurem fins on arriben.